

Știu, va gândiți deja la niște comisioane-surpriză. Nu e cazul, nu există diferențieri majore între costurile piperate ale unui împrumut în lei și cele ale unuia în valută din acest punct de vedere. Mă refer însă la costul schimbului valutar. Cine are venituri în lei și rate în euro/dolari/franci, va trebui ca la un moment dat în cursul lunii să schimbe lei contra valută. Și aici apar surprizele. Cotații cu 1-2% mai mari la casă de schimb valutar față de cursul oficial BNR (în funcție de valută, mai mici pentru euro/leu, mai grase pentru franc elvețian/leu).

Din grabă, din nepăsare, din necunoaștere, din neîncredere, cei mai mulți preferă să nu caute oferte mai bune (casele de schimb nebancare au cotații mai avantajoase, mai ales dacă vorbim de cele mari, din centrul orașelor, unde și rulajul este mai mare) și să schimbe leii în valută chiar la banca unde au de plătit ratele.

Ce înseamnă 1-2%, în plus, la rată plătiți regulat? Păi, o creștere proporțională a...DAE. Or, un cost total al împrumutului cu 2% mai mare, doar din schimbul valutar, nu e deloc de neglijat, mai ales când ai o scumpire adițională de 5-10% din evoluția cursului de schimb cum au pățit în 2012 posesorii de credite în euro și dolari. Mai puneți la socoteală dobânda relativ decentă a creditului (vreo 5%) și ajungem pe nesimțite la un efort conjugat de 12-20% în final (dobândă, plus devalorizare, plus costurile suplimentare din schimbul valutar), în funcție de valuta în care v-ați împrumutat. Mai țineți minte refrenul "sa nu iei credit decât în valuta în care ai veniturile"?

Pentru mai multe informații, accesează rubrica [Întreabă expertul](#).